

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ES KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNP.

Előfizetési árak:	
Egész évre	4 frt
Fél évre	2
Negyed évre	1

Felelős szerkesztő: **Fehér János.** Főmunkatárs: **Révész Lajos.**
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségbe, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 ft, ezentúl minden megkezdett szög szónál 60 krral több.
Lapunk számára hirdetőket elfogad a Reuter ügynökség és a Magyar Távir. Iroda" hirdetői irodája Budapest, Gránios-utca 1. szám.

Törvény a provizóriumról.

A rég várt nagy nap beköszöntött, de nem volt kritikus jellegű. A kiegyezés élére állított, két évig tartott vitái rövidke két paragraffal eredményeztek és nagy nagyszabású vívmányokat, modern intézkedéseket, biztosítékokat és klauzulákat: tárgyzó tömeges törvényjavaslatok helyett a status quo egy éves meghosszabbítását tárgyzó javaslat kerület a Ház asztalára, megtoldva a kérdeműlt kvóta-bizottság ad acta tett, most már legfeljebb historiai értékkel bíró javaslatával.

A provizóriumra vonatkozó törvényjavaslat kevés szavú, de egyszerű és világos és most ezen dicséretes tulajdonsága felett ütközik meg az ellenzék. Miért nem áll számos §-ból? kvóta, kereskedelem és vámszövetség, jegybankszabadság, 80 millió államadósság, fogsztási adók, miért nincsenek külön-külön javaslatba foglalva? Ez alatt rejlik valami; hogy mi, azt az ellenzék sem tudja, de keresi a misztikus valamit, mert érdekében áll elhitetni a hívőkkel, hogy a kormány görbe utakon halad valamely, az országnak artó cél felé.

Mindez azonban mesebeszéd s csak a naiv emberek hiszik el, hogy a pár soros törvényjavaslat rejtett célokat takar. Ami a kvóta, kereskedelmi és vámszövetség és jegybankszabadság provizórius meghosszabbításának egyetlen törvényben való kimondását illeti, arra már van precedens, 1877-ben is így volt, sőt akkor e tárgyakhoz még a Lloydal kötött szerződés ideiglenes meghosszabbítása is sorakozott. Sőt szerintünk épp az válhatnak hátrányossá, ha a különböző szerződések mindenikének meghosszabbításáról más-más törvény intézkednek. Négy vagy öt javaslatot kellene ez esetben letárgyalni s a mint ma a dolgok Ausztriában állanak, megtörténhetnek, hogy tőjéve e javaslatok mindannyia nem volna keresztül vihető, miből aztán nagyon furcsa, de ránk nézve semmi esetre sem előnyös következmények fejlődhetnének ki.

De megeshetik az egyetlen javaslatlalt is,

hogy az osztrák obstrukció annak törvénynyé válását megátolja és az ellenzéki pártok helyesebben tennék, ha a nem létező rejtett célok keresése helyett ezen eshetőség felé irányítanak figyelmüket. A magyar kormány s feltehetőleg az osztrák kormány is nem szívesen lépnek fel a provizóriumra vonatkozó javaslattal, hiszen a hosszú tárgyalásoknak nem ez volt a céljuk s legkevesebb sem feltehető, hogy bárkinek is öröme teljék abban, hogy felév vagy egy év eltelté után a kiegyezés újabb napirendre kerül és ismét jelentékeny időt rabol el más fontos teendőkből. A provizóriumot kizárólag az osztrák parlamenti állapotok tették szükségessé, de ha ezen állapotok következtében még a provizórium sem lesz keresztül vihető, akkor igazán eljutunk egy oly problema elé, melynek megoldására nincs precedens. Egy tekintélyes bécsi lap ezen eshetőséggel szemben áll vitája ugyan, hogy Magyarország és Ausztria közt fennálló gazdasági kapcsolat az esetben is fentartható és Magyarország minden hátránya nélkül fentartható, ha Ljütan túl a parlamentáris rendszer csődött mondana s valami abszolutisztikus és parlamentáris mixtum-kompozitum segítségével kellene ott a kormányzást folytatni.

Ezen állítás azonban szerintünk csak a kvótára vonatkozhatik, melyet az alaptörvény értelmében fizetlenné kell, mert a hadsereg és külképviselet közösségét meg nem bonthatjuk s megbontani még akkor sem volna okunk, ha Ausztriában a parlamentáris kormányzat megszűnnék. De nem vonatkozhatik sem a kereskedelmi és vámszövetség, sem a jegybank közösségére, sem az alaptörvény, sem érdekeink szempontjából. E két intézmény által létesített gazdasági kapcsolat ugyanis reánk nézve csak akkor lehet hasznos, ha Ausztriában a gazdasági élet működését felelős parlamentáris kormány intézi, mivel csak ez szolgálhat nekünk biztosítékul arra, hogy a közös és kölcsönös gazdasági érdekek a közérdeknek megfelelően intéztetnek, állandó ellenőrzés alatt állanak és a két állam közt létező gazdasági kapcsolat rejtett célok elérésére ki nem

aknáztathatik. Ausztriával való gazdasági közösségünknek a multban — a parlamentáris kormányzat dacára is — sok kárát vallottuk, de ennek főleg rövidlátásunk és feltétlen bizalmunk volt az oka, mi minden történhetik azonban ami rovásunkra és hátrányunkra akkor, ha Ausztria rendeletekkel kormányoztatik, melyeket parlamentáris ellenőrzés alatt nem álló kormány bocsájt ki s melyek célja rejtve lesz a közvélemény előtt.

A provizórium kérdésében tehát mindig ott kísért az a hátsó gondolat, hogy a provizóriumot nem lehet keresztül vinni. Ez esetben a kvóta-ügy elválik a kiegyezés más kérdéseitől, azok a más, igen fontos kérdések pedig, hogy miképp lesznek megoldhatók, miként intézkedik Magyarország a saját gazdasági életérdekei felett Ausztriától minden tekintetben függetlenül, — azt ma senki sem tudja; ezen, bár rég szemekim előtt lebegő eshetőségre senki sincs elkészülve.

Az év végéig még hátra lévő két és fél hónap mindenesetre a legérdekesebb periódusa lesz hazánk gazdasági történetének és esetleg próbakövévé válhatik érettségünknek is. Helytelenüljünk azonban, hogy az osztrák obstrukció sikeres ellenállásának esélyével komolyan nem foglalkozunk s nem vitatjuk meg, hogy mit teszünk akkor, ha az osztrák parlament nem lesz képes a provizóriumra vonatkozó törvényjavaslatot törvényerőre emelni. Talán állásponturnk precizirozása fegyverezné le legkönnyebben az osztrák obstrukciót; talán felhagyna a provizórium megobstruálásával, ha látna, hogy mi erre is el vagyunk készülvé.

M. P.

„Hallja maga!”

Ezt hallani manapság a társaságban élő, a szalonokat látogató emberektől.

Ez jelzi a századévi társadalom elferdülését, azt az elfogadott darabos faragatlan tónust, a mely most a szalonokban uralkodik, kiszorítva, neveltségessé téve a mult idők lovagiaságát, udvariaságát.

A mai gavalér orrfintorgatva nézi azt a filisztert,

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCÁJA.

Mikor először...

*Mikor először voltam tifeletek
Szép nyári est volt, csend és némaság
A távolból egy elkésett rigónak
Hallottuk messzehangos dalát...
Az ég derűjét nem zavarta felleg.
Fel és alá a fecskeké raja szállt:
Láttuk a kertnek lombos fáit mígül
Lassan-lassan közelgni a homályt...*

*S mindez oly nagyon édes volt nekem
Mert ott voltál te is egyetlenem.*

*Elmentem újból egyszer tifeletek
Szép nyári est volt, csend és némaság
A távolból a jól ismert rigónak
Hallottam messzehangos dalát.
Az ég derűjét nem zavarta felleg
Fel és alá a fecskeké raja szállt:
S láttam a kertnek lombos fáit mígül
Lassan-lassan közelgni a homályt...*

*S mindez oly nagyon üres volt nekem
Te nem voltál ott egyetlenem.*

Szoposi Ervin.

Egy lóvész.

— Puskin Sándor elbeszélése. —
Oroszhol.

— A „Felv. Híradó” eredeti tárcája. —

Ezredünk X. községben fektük.

A lovassági tisztek vidéki életmódja általában ismeretes: reggel tanítás, gyakorlat; déli ebéd az ezredparancsnoknál, vagy a szidőkorcsmárosnál; este punca, vagy kártya. X-ben nem volt egy jóra való haz, egyetlen szmrevaló menyecske sem s mi csupán egymást látogathattuk, hol egyenruháinknál egyéb soha nem került szemekim elé.

Azaz egyetlen férfi mégis volt a társaságunkban, aki nem volt katona. Körülbelül 35 éves lehetett s mi „öreg”-nek hívtuk; tapaszalataival, erős jellemével és csipős nyelvével nagy fényt nyitott ki fölöttünk és nagy befolyással volt ifjú lelkünkre.

Sorsát valami tirokzatos homály borította; orszáknak tetszett, bár neve idegen hangzású volt; ezelőtt a hnszáróknál szolgált szerencsével s épen ezért senki sem tudta megérteni, miért hagyta el a szolgálatot s miért temette magát e félreeső falu unalmába, hol egyszerűen és élge szüken élt; — mindig gyalog jart; viseltes fekete ruha volt rajta állandóan; de vendégszerető asztala mindig terítve volt ezredünk tisztjei számára.

Igaz, az ebéd 2—3 fogásból állott, melyet egy

kiszolgált katona elég izlésesen főzött; de a pezsgő pataként folyt.

Senki sem ösmerte vagyoni helyzetét; de kérdezni sem merte senki. Hadtudományi könyvei s regényei bőven voltak, melyekből szivesen adott bárkinek kölcsön, s a nélkül, hogy valaha visszakérte volna; de viszont ő sem adott soha kölcsön kért könyvet vissza.

Legfőbb szórakozása a pisztolyalval való celiövés volt; szobájának fala tele volt lövöldözve golyóval; ez egyszerű szoba egyedüli pompája gazdag pisztolygyűjteménye volt. A lövésben szerzett biztonságot messzerül volt; s ha almat akart volna fejünkrol leloni, nem akadt volna ezredünkben tiszt, aki nyugodtan ki nem allott volna.

Beszégetéseink közben gyakran szóba került a párbaj s Silióví (ez volt a neve) soha nem szolt e tárgyhöz. Ha kérdeztük: verekedett-e? — kurta sigenetnel válaszolt; de részletekbe soha nem hocsátkozott s látszott rajta, milyen kellemetlen neki az ilyes kérdészködés.

Valamennyien azon meggyözödédesben voltunk, hogy csodalatra méltó ügyességének valamely szerencsétlen áldozata volt; hogy gyávaasággal gyánusítsuk, egyikünknek sem jutott eszébe. Vannak emberek, akiknek külső megjelenése eleve kizárja az ily gyanut.

Egy előre nem látott véletlen eset azonban mindnyájunkat meglepett.

a ki per »nagyság« elvagy »kegyed«, beszél a »hölgyekéle«. Ez a mód már elavult, a lomtárba került, miként a krinolin és a vikler. Ma a »hallja magat« járja. Így szólják egymást, ilyen tönkös beszélnék a »lányok« és »fűke«. Kiveszett az egymás iránti tisztelet s így oda a nők nimbusza. Ma a lányokban pajtasokat látunk, velük lumpolnak és alkalom adtán brudert isznak. Ennek a következménye, hogy a nőhöz nem hódolattal közelednek, hanem valami visszatetsző pajtaszkodással és meg nem engedhető bizalmasodással. — Hova fog ez vezetni? Jóra bizonyjára nem. Ez nem egészséges viszony, hanem egy társadalmi betegség, mely fel-emésztja a két nem érintkezésénél okvetlen megkövetelendő korlátokat s fonakul befolyásolja magát a társadalmi életet. Ha így haladunk tovább, és a nyelv, mondjuk úgy, hogy garszon társaságok nyelve, sikamlós tréfai lesznek uralkodók »stélyeinken« mindenütt. Ez egy tudó-vezéres társadalom betegségének első nyilvánulása.

Az az ellenvetés, mely a nők emancipáltabb helyzetét, magasabb képzettségét veszi védelmi pontul, elcsik.

Mondják, hogy a nő jelen állapotában küzdő társává, konkurencsá válik a férfinak. Azt hangoztatják, hogy a nő leszálva eddigi magasztos piederstajáról s poros akták, bankok rácsa mögött dolgozva, nem ideáljává, hanem társává leit a férfinak, a ki vele egyenlő, egyenjogú, nem kiváltságos lény. S így a modern nő edzetebb, erősebb, jobban edzett a mai kor durvaságai ellen — vele szemben ez a modor szabad.

Nem úgy! Ez az állapot csak látszat, csak külső viszony; a nő az emancipáltság idejében is nő marad. A ki mindig érzékenyebb mint a férfi, gyöngébb, — tehát erőteljesebb is az élet küzdelmeire. A nő szenvedni, tűrni tud s ebben az arányban dolgozni is. Neki mindig külön világa, gondolkodása lesz s azt respektálni kell. Mihelyt az világból és ezen gondolkodásából kitör, valódi tájait veszti. Ovakodunk kell, hogy ezt az elváltozást istápoljuk, provokáljuk, elősegítsük.

Akkor pedig, ha cimborakká avatjuk s gyöngéd érzelme körébb kiragadva a férfivilág durva tönúsára szoktatjuk őket — sietettjük a fenn említett erkölcsi elváltozást. Hiszen a nők kultusza a társadalom erkölcsi csenek alapja!

Régi citatum az, hogy a világ azon része a legműveltebb, melyben legnagyobb tiszteletben tartják a nőt. A nő kultuszával nyer a társadalom a maga érintkezéseiben izlést, finomságot, könnyebb kellemességet. A nő közeleiben le kell, hogy csiszolódjék a férfi minden erőssége, megtisztul a levegő, a női hangja nemessege, válogatottságot ölt.

A mai társadalom távol áll az eszmények, az erkölcsi utmutatók becsülésétől. Most a szűk manzsettával és magassarkú bergstigerekkel egyetemben a »hallja magat« és társai vannak divatba. Frivolitás uralkodik a fesztelenség jelszava alá bujtatva. Nem kiméji a nőt most, magával rantja a porba, majd a sárba. Rokokó nagyanyáink, jöjjen el a ti országotok!

A váltó.

(Vége.)

Az a semmi vagyonnal nem bíró, biztos évi jövedelmet huzó hivatalnokai osztaly hasznájára a legmeggondolatlanabbul, s igen nagy mérvben a váltóhitelt.

És mi ennek az oka? Az, hogy az emberek több-

nek akarnak látszani, mint a mik valójában. Mint közönségesen mondani szokták, nem tudnak lemondani a »mit macholás«-ról. Teljesen egyenlő rangú, de nem egyenlő vagyonú emberek azt hiszik, hogy okvetlen egyenlően kell kivenni részüket az élet pénzen megvásárolható örömeiből. S ez a balfogás hany és hany embert sodort már adósságsinálás örvényébe. A-nak 1200 frt évi felvétele van; B-nek egy krajcarral sem több, A-nak azonban magánvagyonja is van, amely megengedi, hogy paholyt bérelhessen; B. sem maradhat hátra, — »mit mondana róla a világe« — kénytelen ő is paholyt bérelni, de persze hitelbe vett pénzen, mert az 1200 forintból különben sem képes kijönni. Egy pár forinttal több vagy kevesebb adósság, az nála már nem számít.

A »mit macholásnál« azonban nem csak a »mit macholós«, hanem azok is hibásak, akik ezeket presiót gyakorolnak. Hany hivatali főnökök meg van az a rossz szokása, hogy alája rendelt tisztviselőitől megkivánja a részvételt mindazon mulatságokban, amelyekben ő is részt vesz. S ha ezek ezt nem teszik; érzeti velük nehezletést. A legtöbb enged a főbvbvólójától eredő »szelid nyomásnak« »jél« felfogott jövője érdekében« adósságokba veti magát.

Az ilyen alakokra mondja aztán, a mindent tudni akaró »világe«: Vajjon miből él ez, vagy amaz, oly urí módon? Pedig az több mint bizonyos, hogy akiről a »világe« nem tudja, hogy miből él, az alkalmasint adósságokból él.

Vendégül, kávéház, színház, csak ugy hemzsegek az olyan alakoktól, akiről »nem tudni, hogy miből élnek«.

Ismertem egy jómódú fiatal takarékpénztári igazgatót, aki ezélt mindenféle mulatságokban szívesen vett részt. Barátainak feltűnt, hogy mióta a takarékpénztár ügyeit vezet, szemmel láthatólag került a népes mulatságokat, s mikor az egyik megkérdezte tőle, hogy miért nem jár most is a balokba, ugy mint ezélt, ezt válaszolta; »Tudod barátom, nem vagyok képes nyugodtan végignézni, hogy mily jövedlven táncol ez a sok ember... hitelben«.

Ez a mondas, kitünően jellemzi a mai társadalom nagy részét. Hitelbe táncolni! ez a jelszó, de hogy az romlászhoz vezet, s vagy ovéké, de valaki okvetlen megadja az arát: azzal az ilyen »hitelbe táncolók« nem törődnek semmit.

E baj forrása kizárólag a könnyű adósságsinálásban keresendő, a melynek bizony igen alkalmas és jó eszköze a váltó.

Igaz ugyan, hogy a váltó nélkül is el lehet adóssodni; de váltóval mindez könnyebben elérhető; mert jó barátunk pénzt nem szívesen ad, de giráját készséggel rateszi váltónkra, s ennél többet mai napsg ki kívánhat?

Valóban, itt volna már az ideje, hogy elejét vegyék, az esznélküli váltónyaglásnak, mely napról-napra nagyobb mérvet kezd ölteni. A pénztézetek tehetnének legtöbbet a részben, ha a váltók bíralásánál szigorúbban járnának el s első sorban azt néznék: vajjon lesz-e a pénzt felvevő valaha olyan helyzetben, hogy azt vissza is fizethesse?

Igy talán sikerülne alább szállítani »a hitelbe táncolók« mindinkább növekedő számát.

B. L.

HIREINK.

— Kinevezés. Justh Kálmán főispán úr ő méltósága. Dugovich Titus kereskedelmi miniszterülmi számellenőrt. — Turóc vármegye főszámvérvőjévé nevezte ki. Az új főszámvérvő f. hó 20-an tette le a hivatali esküt, Beniczky Kálmán alispán kezébe.

— Magyar hitszónoklat. Folyó hó 18-án a helybeli izr. templomban dr. Schwarz M r rabbi igen szép magyar beszédet tartott hallgatóihoz. Boszédében méltatta a király ő felségének a »iz szoborra vonatkozó leiratát, majd fejtegette a zsidó vallású magyarok hazafias köteleességét a szent hazával szemben, az igaz meggyőződés hangján jelenté ki, hogy »mi nem tartozunk a sionistákhoz, hanem magyar emberekhez illően, e hazában akarunk éni és halni; e hazának boldogsága s felvirágzása a mi hő óhajunk«.

— Hymen. Weisz Adolf resicai nyomdatulajdonos és lapszerkesztő, e hó 19-én eljegyezte — Deánfalvi — Trostler Zsófia kisasszonyt, Trostler Miksa téglyágy-tulajdonos leányát.

— Fogtechnikus. Balázs Miksa helybeli lakos a fogtechnikai szakba vagy ismereteket Zorn S lptó-szent-miklósi jöhírű fogtechnikusától, ennek utasításai s tapasztalatai alapján elsajátítván, az — eszak bármely ágában — eddig hozzáfordult közönséget teljes megedzésre szolgálta ki, miért is őt olvasó-közönségünknek szives figyelmébe ajánljuk.

— Tűz. Folyó hó 18-án éjjel nagy tűz volt Szklenő községben, a tűvész által okozott kár a 10,000 frtot meghaladja. A gyújtogatót, névszerint: Thanhauser Vince turcsaki lakost, sikerült a stubnyavérhűző csendőrségnek letartóztatni. A letartóztatás, illetve a tettes kiderítése, Stock János őrsvezetőnek az érdeme.

— Betörés. Liptó-Szt.-Miklósról írja levelezőnk e hó 16-áról: Tegnap éjjel városunk legjelenebb utóájában levő Friedmann féle óras boltot feltörték és kirabolták. A szomszédok közül sokan hallottak valami szokatlan zajt, de senki sem tulajdonított ennek nagyobb jelentőséget, csak az atelenében levő Mayer-féle sörcsarnok szolgálja jött ki gyertyával, de midőn látta, hogy a kapu be van zárva és az udvaron senki sincs, visszament fekhelyére, Friedmann Vilmos óras és családja a bolt fölött aludt. Hogy nem hallottak semmi zajt, a mi mások ki nem kerülő figyelmüket, annak tulajdonítják, hogy a betörők talán narkotizáltak a családot. Az ajtó lakatja le volt reszelve. Bűnjelüket is találtak a boltban és pedig egy nagy követ, melylyel a vastag üveget zúzták be és egy vastag rongyot, melyet a zúzási hang tompítására használtak. A kár a károsult állítása szerint néhány ezer forint. Midőn reggel az esetet feljelentették a hatóságoknak, csendőrséggel azonnal útnak indultak és keresték a tetteseket több irányban. Mint tudósítónk később írja, egy idegen ember látogatába jött oda rokonához s ez azt beszélte, hogy útközben találkozott egy polgári ruhába öltözött üggyennel, ki kérte őt, hogy miután pénzülségben van, vegye meg óráját. Emberről ezt meg is tette és megmutta az olcsón vett új óráit itthon rokonának. Ez azonban Friedmann óras-hoz vitte az óráit, ki azonnal megismerte a tőle lopott óráit. Már eddig négy óra került meg, melyeket a betörők különböző helyeken eladtak. A tetteseket még nem sikerült kézrekeríteni.

— Kézikönyv tüzoltók számára. Kohút József, a turóc-szt.-mártoni önkéntes tüzoltó-egylet parancsnoka, valóban hezappgóló munkát írt »Priručna kniha pre hasičov« (Kézikönyv tüzoltók számára) cím alatt. A könyv hosszú gyakorlat, tapasztalás és okulás szüleménye. Van benne ügyszólván minden, a mit kisebb városi, avagy falusi tüzoltóknak tudnia kellene; ad nemcsak utasítást a tüzoltó-egyletek szervezése s begyakorlására nézve, hanem tanácsot is, hogyan kell

Egy alkalommal mintegy tizen ebédeltünk Silvionál; itunk szokás szerént, azaz ugyanok; ebéd után felszolgáltuk házigazdánkat, adna bankot; soká ellenkezett, mert nagyon ritkán játszott; de végre kártyát hozott, kitett az asztalra 50 darab aranyt és osztott; mi helyet foglaltunk s a játék kezdetét vette.

Silvio játék közben is teljesen szótalan volt; soha nem ellenkezett s a felvilágosításokba nem bocsátkozott; ha a pontok számtasánál véletlenül elszámította magát, szótlanul hozzáfizetett, vagy ha a partner számtott helytelenül, a hiányt krétával feljegyezte. Mindnyáján ismertük e szokásat egy főhadnagy kivételével, ki csak nem rég jött közénk.

Ez is velünk játszott s szórakozottságában hibásan jégzett. Silvio fogta a krétát és szokása szerént kijavította. A főhadnagy azon hiszemben, hogy tévedett, fel akarta vilagosítani; de Silvio hallgatva osztott tovább; erre a főhadnagy letörülte a szerente hibás jégzést. Silvio újra felírta.

Erre a tiszta s pezsgő, a játék és társai kacajától felhevülten felkapta az egyik gyertyatartót, Silvio felé vágta, ki csak nehezen tudta az üstét kikerülni.

Mindnyáján meg voltak dobhვენe.

— Szíveskedjék távozni uram — s adjon halat Istenének, hogy házamban történt! szolt Silvio fojtott hangon, felálva, mialatt arcá ónszínűvé vált s zemei dühtől ragyogtak.

Nem volt kétségünk a következmények felől s társunkat már halottnak tartottuk eleve; kivált miután kijelentette tavozás közben, hogy bármilyen olégtételt kész adni magaviseletéért.

A játék néhány percig tartott még, aztán szétoszlottunk, nyomott hangulatban beszélgetvén a lefolyt eseményről.

Másnap a lovaglóiskolában találkoztva, kérdeztük egymástól: éle még e szegény bajtárs? s mikor az közénk lépett, kérdésekkel ostromoltuk.

— Nem tudok semmit a ti Silviotokról! volt a rövid válasz.

E felelet rendkívül meglepett bennünket. Emlenünk Silviohoz; az udvaron találtuk, amint a kertésre szögeezett asz-ba egyik golyót a másik után röpítette. Úgy fogadott, mint rendszeren s említést sem tett a tegnapi eseményekről.

Emlut s nap s a főhadnagy még élt. Mi csodálkozva kérdeztük egymástól, vajjon fog-e Silvio verekedni? Nem verekedett. Megelégedett könnyű felvilágosítással és megbékült.

Természetesen, ez eset szerfölött ártott tekintélyének. Az ifjúság szemében a bátorság a legfőbb erény, mely sok hibát képes elföldni; ennek hiányát a legnehezebben bocsátják meg.

Mind amellet lassanként feledés ment az eset

s Silvio előbbi befolyását vissza kezdte nyerni. Egyedül én nem tudtam a régi bizalommal hozzá közeledni, holott ezélt — regényes hajlammal fogva legjobban ragaszkodtam hozzá, kit titokzatos multjánál fogva valamely rejtélyes esemény hősének képzeltem. Ő nagyon kedvelt engem. Legalább mindig megkímélt csipős, gúnyos nyelve s velem mindig nala nagyon szokatlan nyajassággal s barátsággal elbeszélgetett. A szerencsétlen este óta felfogom szerint be volt mooskolva a becsülete s e gondolat nem engedett vele a régi szokás szerént érintkeznem.

Silvio sokkal okosabb és tapasztaltabb volt, sem hogy ezt észre ne vegye s okát el ne találja; úgy tetszett, mintha ez bántáná; legalább egy-kétszer észre vettem, hogy felvilágosítást akar adni; minthogy azonban kerültem az ilyen alkalmakat, egészen elhidegült irányomban ő is; úgy, hogy csak társaságban találkozunk s régi, bizalmas beszélgetéseink egészen megszüntek.

A nagyobb város lakóinak, kiknek bőven van alkalmuk kellemes szórakozásokra, fogamk sincs arról mily éniék érdeklődést tudnak kelteni, vidék helyen aqpor dolgoz ki. Teszem a posta érkezésének napjain: kedden és pénteken, ezredioránk tömve volt tisztekel, kik pénzt, levelet, vagy újságot vártak. A csomagokat rendszeren itt bontottuk fel s melegében el neszlük a kapott kellemes, vagy kellemetlen híreket Silvio

szereket előzőn és praktikusán házilag előállítani, vagy beszerzeni; hogyan kell azokat kezelni és kímélni. Tanácsai az emberi élet és házi állapot mikénti mentésére, továbbá a zsúfolt helyiségekből: templom, színház, iskola stb.-ből való gyors és veszélytelen meneküléshöz nézve igen becsesek és megízlelendők. A különféle tűznek, mint: pince-tűz, padlás-, kemény-, toronytűz stb., behatón és szakavatottsággal vannak tárgyalva. A tulajdonképeni »gyakorlatok« úgy a rend- mint szergyakorlatok könnyedén vannak magyarazva, módszeres fokozatosságban összeállítva és ábrakon szemléltetve. A vezény- és műszavak magyar nyelven, magyarul, tótul és németül vannak kifejezve, a miért e könyvet bármely felvidéki tűzoltó-egység, illetőleg tűzoltó sikerrel használhatja. — Egyébiránt álljon itt a művésce tartalma fejezetek szerint: Bevezetés. — Szervezet. — Szerek és egyenruha. — Gyakorlat, fejelem. — Rendgyakorlatok. Jelzések (hangjegyekkel). — Szergyakorlatok (létra- és kámpóra, önméltos kötélen, fesskendő, szivótlómű, szelepek, a fesskendő tisztítása és kímélete). — Fesskendő-gyakorlatok (tömlők, a tömlők mosása, szárítása, megörzése; a tömlők kapcsolása, meghosszabbítása, megörvidítése, tömlők szerelése). — Örtorony és gyakorló-tér. — Riadó. — Előkészület a tűzhöz. — A szerek elhelyezése és a tűz megtámadása. — A munka befejezése és elvonulás. — Tűz a környéken. — Egyes gyakorló tűznekem (tűz a keményben, pinceben, padló alatt, földszinten, emeleten, padlásán, magasan álló csúriben, zsinidély-vagy zsup-tetőn, erdőben, toronyban színház, iskola, vagy templomban stb.). — Melegen ajánljuk a hasznos kézikönyveket felvidéki tűzoltó egyesületeink és egyes tűzoltók figyelmébe. Ára 1 forint. Kapható a szerzőnél Turóc-Szt.-Mártonban.

— A pozsonyi kereskedelmi és iparkamara közleménye. Az 1874. évi VIII. t.-c. az erő illetve a munkabírási egységű a lőerőt szabja meg, vagyis azon erőt, illetve munkabírást, a mely másodpercenként 75 kgr. súlyt, 1 m. magasságra emel. Ennek dacára a közforgalomban gépek adása és veszésénél gyakran még szerződéseken is előfordul az u. n. nominál vagy névleges lőerő kifejezése. A mellett, hogy ezen kifejezés első sorban nem törvényes és így ugyancsak az 1874. évi VIII. t.-c. 16. §-án alapján szerződéseken elő nem fordulhat, még csak nem is határozott, amennyiben különböző helyeken és különböző alkalmazásban levő gépeknél más és más értéken airta. Így például a nálunk leggyakrabban vevés tárgyát képező lokomobilonál egy lőerőnek körülbelül három törvényes lőerő felel meg — tengeri hajókon egy végleges lőerőnek körülbelül 4, míg közúti és vasúti lokomobilonál egy névleges lőerőnek körülbelül 5 törvényes felel meg. Könnyen érthető, hogy a nominál névleges lőerő ilyen határozatlan értéke mellett még jobbszámú eljárásnál is könnyen félreértés történhetik, annak inkább, mint azt több példa bizonyítja, rosszhiszemű eljárásnál, a hol a lelkiismeretlen eladó gyáros vagy ügynök azzal igyekezik a vevőt a vételre rábírní, hogy az ő gépe nagyobb lőerőket ad, mint a másé és ez esetben a nominál lőerő értékét úgy szabja meg, a min' éppen akarja. Féltreírások és megkárosodás elkerülése céljából élnél fogva feleltérő ajánlatos, hogy úgy szóbeli, mint írásbeli megállapodásoknál a nominál vagy névleges lőerő kifejezés, mint a mely egyrészt törvénytelen, másrészt illuzorius, kerültessek és helyette a törvény által megszabott »lőerő« használkassék. mely törvényes lőerő vagy indikált vagy effektív (tényleges) lehet. Ezen kifejezések értelmére vonatkozólag tájékozás céljából megjegyezzük azt is, hogy az adás-vevés leggyakrabban képező motorok, a gőzgépek munkabírása a gyakorlatban 2-féle módon méretik; vagy indikálással vagy pedig a gőzgépg tengelyén kiadott munka mérésével. Az első mód adja az indikált lőerő számot, a második a tényleges vagy effektív lőerő számot. Az indikált és effektív lőerő tehát

nem más egysége, nem más mértékét jelent, hanem valamely gép munkájának egy és ugyanazon mértékkel a törvényes »lőerővel« két különböző helyen (a gőzhengerben és a tengelyen) való mérését.

— Munkácsy Mihályról, a nagy mesterről igen szomorú hírek érkeznek. Felelőtlenség alig várható, a katasztrófa nagy léptékkel közeledik.

— A világ legelőrebb jégesei a minap tartottak esküvőjüket egy amerikai városban. A derek volt-gény Henry James, százharom éves szerezcsen, a mennyasszony, aki szintén fekete bőrű, ha lehet hinni bevallásának, nyolcvanharom éves. — Bol-dogság kísérje Irigycét.

Magyar kir. államvasutak menetrendje.

— Érvényes 1897. október hó 1-je óta. —

Budapest—Ruttka.

Gyorsvonat ind. 7:00 reggel, érk. 1:48 délután.
Gyorsvonat ind. 3:45 d. u., érk. 10:48 este.
Személyvonat ind. 9:20 reggel, érk. 8:30 este.
Személyvonat ind. 5:20 d. u., érk. 9:45 d. u.
Vegyesvonat ind. 11:00 éjjel, érk. 1:30 d. u.

Ruttká—Budapest.

Gyorsvonat ind. 5:30 reggel, érk. 12:50 d. u.
Gyorsvonat ind. 3:14 d. u., érk. 10:15 este.
Személyvonat ind. 5:54 d. u., érk. 10:35 d. e.
Személyvonat ind. 7:20 reggel, érk. 7:45 este.
Vegyesvonat ind. 8:23 d. u., érk. 5:20 reggel.

Budapest—Zsolna.

Gyorsvonat ind. 7:30 reggel, érk. 2:12 d. u.
Személyvonat ind. 9:15 reggel, érk. 8:40 este.

Zsolna—Budapest.

Gyorsvonat ind. 2:45 d. u., érk. 9:20 éjjel.
Személyvonat ind. 5:35 reggel, érk. 5:55 d. u.

Pozsony—Zsolna.

Személyvonat ind. 6:00 reggel, érk. 1:05 d. u.

Zsolna—Pozsony.

Személyvonat ind. 3:38 d. u., érk. 11:30 éjjel.

Nyiltér.

Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.

Selyem-damasztok 65 krtól 14 forint 65 krig méte-renkent — valamint fekete, fehér, színes, Henne-berg selyem 45 krtól 14 ftt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázatban s. a. t.) a megrendelt árukat postabér és vámtmentesen. házhoz szállítva, valamint mintákat postafordultával küldik: **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyár Zürichben.** Szajba címzett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bályeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

2796. szám.
tkv. 1897.

Hirdetmény.

Podhrágy község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidőjleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyek az 1886. XXIX. t.-c. az 1889. XXXVIII. t.-c. az 1891. XVI. t.-c. cikkkel a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-c. cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatos fogatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közre:
1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-c. 15. és 17. §-ai alapján — ide érve az 1889. t.-c. az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-c. cikk 15. §-a) pontjában foglalt kielégítéseit is — valamint az 1889. XXXVIII. t.-c. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-c.

levelei is az ezredirodába voltak címzve s e napokon rendszeren köztünk volt.

Egy alkalommal csomagot kapott, melynek borítékát türelmetlenül tépte le s elolvassván a benne lévő levelet, szemei felragyogtak.

— Uraim! mondá szokatlan hársány hangon. Uraim, a körülmények arra kényszerítettek, hogy az éjjel eltávozzam kőrötökből. Remélem, nem utasítjátok vissza szives hívásomat s namal ebédetek. Önt is elvárom — mondá hozzám fordulva — feltétlenül elvárom.

Ezt mondva, gyors lépésekkel távozott. Mindnyáján nála voltak a kitűzött időben. Mindene csomagolva volt már, csak a golyókkal összelyukgattott falak ástottak felénk. Asztalhoz ültünk s házigazdánk szokatlan jó kedve csakhamar átragadt mi reánk is; egyre-másra pattogtak a pezsgős palackok; habzott a bor a kelyhekben s valamennyien szerencsés utat s minden jót kívántunk a búcsúzóknak.

Jó későn keltnünk asztalot s meleg kézzorítással búcsúztunk házigazdánktól. Mikor én távozni készültem, karom fogott s csendesen visszatartott.

— Beszéltem kell önnel! szolt — s én maradtam. Mindenki eltávozott már s mi szembe telt egymással, hallgatagon ragyújtottunk. Siüvi gondolatokba merült s nyoma sem látszott előbbeni jókedvének. Komor sápadtság, villamló szemei s az ajkai közül kítő-

duló sűrű füst valami ördögi kifejezést adtak neki Elmúlt néhány perc, mire megtörte a csendet.

— Valószínűleg soha többé nem látjuk egymást! mondá. A végbúcsú előtt felvilágosítást óhajtok önnek adni. Ösmer s tudja, hogy mások véleményével nem sokat törődöm; de önt szeretem, becsülöm s nehezem esnék, ha felőlem hamis véleménye lenne.

Elhallgatott s kiégett pipáját újra megtöltve folytatta:

— Különöské találhatta ön, hogy nem vettem a multkor elégtételt a részeg bolondtól. Beösméri, hogy jogomban lévén a fegyver választás, élete kezemből volt, mert kezem feltétlenül biztos. Mondhatnám, hogy nagylelkű voltam irányában; de nem akarok hazudni. Ha megpüntethetem volna életem kockázatata nélkül, nemmi este sem bocsátok meg neki.

En rázertete a beösmérés után s elszomorodtam nagyon. De ő folytata:

— Egészen úgy van! Nekem nincs jogom kockázattal életemet. Hat év előtt egy ember arcul ütött s ellenfelem meg é...

— S nem verekedett? kérdém egészen felizgatta e vallomástól. Bizonyára a körülmények nem engedték. — Verekedtem s ime parbjunk emléke! mondá s felkelve, egy csomagból aranyujtásos piros sapkát vett elő. A sapka ellenzője felett egy hüvelyekkel keresztül volt löve...

(Folytatása következik.)

15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenséget kimutathatják, e végből törési kereseteket hat hónap alatt, vagyis 1898. május hó 31-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatóságához nyújtás be, mert az ezen meg nem hosszabítható záros határidő eltelte után indított törési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvankönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat:

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-c. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide érve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánának, írásbeli ellenmondásukat 6 hónap alatt, vagyis 1898. évi május hó 31-ig bezárólag, a telekkönyvi hatósághoz nyújtás be, mert ezen meg nem hosszabítható záros határidő eltelte után ellenmondásuk többé figyelembe vételmi nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a telekkönyvi átalakítás tárgyában tett intézkedések által, nemkülönbön azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t.-c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvankönyvi jogaituk bármely irányban sérte vélik — ide érve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek tartják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatóságok 6 hónap alatt, vagyis 1898. évi május hó 31-ig bezárólag nyújtás be, mert ezen meg nem hosszabítható záros határidő elmulta után az átalakítások közbejött, téves bevezetéssel származó bármintem igényeket jöbbszámú harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvankönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül, támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetek azok a felek, a kik a hiteltelő bizottságok eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersimt egyszerű másolatokat is eszaltok, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a tknyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság Turóc-Szt.-Mártonban, 1897. évi október hó 14-én.

Medzilbradszky,
kir. aljbíró.

115.sz. 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a znióváraljai kir. járásbírósg 191—97. számú végzése által Pinka Sándor garam-szt.-kereszt! lakos javára Büchler Dávid nagy-zsoócói lakos ellen 160 ft 50 k, tóke. ennek 1894. évi december 4. napjától számított 5% kamatai és eddig összesen 26 ftt 39 k. perköltég követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 345 ftra becsült 53 db. anyajuh gyapjuval és báranyokkal együtt, egy szecsavagóg gép, egy könnyű vastengelyű kocsi, a zniói vasúti állomás mellett elhelyezett 39 db. építő gerendafa, nemkülönbön Tila-oh Károlynak B-89—06. és Engl Simon javára 5633. sz. alatt összeirt és jelen ügyben felül foglalt ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 600—1897. sz. kikiűdést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Nagy-Zsoocoon leendő eszközésére 1897. évi október hó 29. napjának délelőtti 10 óraja határidőül tüzetik ki és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintelt ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek, becsáron alul is eladatul fognak.

Kelt Znióváralján, 1897. évi október hó 5. napján.

Szibner Gyula,
kir. jbrósgági végrehajtó.

Fém- és fakoporsók, sirkoszorúk

nagy választékban és a legolcsóbban kaphatók

GROSSMANN ADOLF NÁL

Turóc-Szt.-Mártonban.

Jó vadászkutya

a vadászat felhagyása miatt Stránský Ferencz vasúti főellenőr úrnál Ruttkán jutányos áron eladó.

2392. szám
tkvi 1897.

Hirdetmény.

Rudnó község telekkönyve bírtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. sz. szabályrendelethez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886: XXIX. t.-c., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t.-c-ekke a tényleges bírtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892: XXIX. t.-c-ekben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatottatik.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelteljesítésre és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1897 november 29-én fog kezdődni.

Emélfogva felhívatom:

1. az összes érdekeltet, hogy a hitelteljesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és új telekkönyvi tervezet ellen netalán észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyvi végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásoktól jólismert harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, a kik a telekjegyzőknyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatott előterjesztést kívánának tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitézött határon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok nincsenek, hogy az átírásra az 1886: XXIX. t.-c. 15-18. és az 1889: XXXVIII. t.-c. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszereljék iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik, és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérémezzék, illetve hogy törleszt engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenésetben a bélyegmentességétől elesnek.

Znívóraljám, a kir. Járásbíróóság mint telekkönyvi hatóságnál, 1897. évi október hó 3-án.

Dr. Bedő Béla,
kir. albíró.

A magyar kir. osztálysorsjáték
50.000 nyerményének
jegyzeke.

A legnagyobb nyermény a játéktér
9. §. szerint

1.000.000 korona.

Egy millió

A nyermények kilínfelése beosztása
a következők:

Nyermények	Korona
1 a	600.000
1 b	400.000
1 c	200.000
2 a	100.000
2 b	90.000
1 d	80.000
1 e	70.000
2 c	60.000
1 f	40.000
5 a	30.000
1 g	25.000
7 a	20.000
3 a	15.000
31 a	10.000
67 a	5.000
3 b	3.600
432 a	2.000
763 a	1.000
1238 a	500
10 a	300
31700 a	200
3800 a	170
4800 a	130
50 a	100
3900 a	80
2900 a	40

50000 nyermény 13.160.000 kor.
összegeben, mely 6 osztályban sorsol-
tatik ki.

I. magyar kir. szabadalmazott OSZTÁLY SORSJÁTÉK

Huzás november hó 11-én.

Az 1897. év február hó 27-iki törvény szerint a kir. lutri megszűnik és ezen osztálysorsjáték által pótolatik. Németországban ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fennállnak és az illető sorsjegyek eladtak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezében van. Nemsokára ilyenek csak ráizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késnlünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

100.000 és **50.000**
eredeti sors- és pénznyere-
jegyből ményből

A nyeresi esélyek oly előnyösek, hogy az eddigi kis lutri, vagy egy igérvény vétellel ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös esélyekkel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerzesének viszonyailoz képest.

Az összes 50.000 nyermény a melléte előnyösek jegyzékből látható; ezen nyermények 6 részben lesznek kisorsolva és a nyeresi sorsjegy készpénzben kifizetetik.

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:

Ár	eredeti sorsjegy
6	egy egész
3	egy fél
1.50	egy negyed
0.75	egy nyolcad

A húzások a fővárosi vígadó üpületében nyilvánosan történnek a m. kir. kormány felügyelete alatt és egy kir. közigyjöz előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi illetéheységünkben eláruljuk vagy utánvételt, vagy az összeg postautalványi bekielölése ellenében ajánlott levélben elküldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevével azonnal feljegyezzük és vevőnk minden egyes húzás után megkapják a kimerítő sorsolási jegyzéket.

Rendelvényeket a húzás napjáig november hó 11-ig fogadunk el.

TÖRÖK A. ÉS TÁRSA,

a magyar kir. szabad. osztály-sorsjáték főelarusítói,
BUDAPEST, Váci-körút 4./P. szám.

Első magyar Asbest-áru gyár

betéti társaság

Budapest, VI. kerület, Sziv-utca 18. szám.

Nagyságos Uram! nagyságos Asszonyom!

Korszokos találmányról adunk hírt nagyságodnak. Hosszú kísérletezésnek, fáradságos kutatásnak eredménye ez a találmány. Meltán illeték a szaktudósok Dr. Högyes urat díszletes elismeréssel, hogy találmányával módot adott az emberi test egyik fontos szervének, a lábának épségben tartására, mi által elejét lehet venni sok súlyos bajnak.

Dr. Högyes találmánya:

kaucsukkal impregnált Asbest talpbélés
a cipőkben.

A legfőbb lábbojnak oka, hogy az eddig használt cipőkben a láb két mozgást végzett, t. i. az előrehaladáson kívül a láb a talpbélésen ide-oda esuszott. Ilyenkor gyöngöb lábak izadása jünnek. Ez elkerülhető, ha **ezipőnkelt kaucsukkal impregnált Asbest talpbéléssel latjuk el.** Az Asbest talpbélésben a láb pihen. Nem eszünk előre-hátra, ugy érezzük mintha a cipő a lábunkkal egy volna. Hosszabb ut után nem érezünk fáradságot. Nem képződnek bűtykök, tyukszemek, nem kergesedik meg a talp. Kinek pedig tyukszeme és bűtyke van, rövid idő alatt elvész. Az Asbest talpbélés rossz bőrhözöt, ezért nyáron hűsít, télen melegít a nedvességét őrzése. A legnagyobb pocsolyában járhatunk a nélkül, hogy a lábunk nedvességét őrzése.

Az Asbest talpbéléssel ellátott cipő az egészséges lábat megóvjá, a beteg lábat meggyógyítja. Evílt lábáltalmanaknál ajánlatos egészen Asbestből készült cipők használatát. Különösen gyermekeknek és fősohob embereknél nagy fontosságú, a kinek a lábuk megújítsa következében sokszor dietészetes bajok támadnak.

Az Asbest talpbélés kitűnő tulajdonságainak bizonyítására szolgáljon, hogy a cs. és kir. hadügyminiszterium a közös hadsereg számára megrendelt 600 párt. A m. kir. honvédelmi ministerium a honvédség számára 21.300 párt. A fő és szekvárosi m. kir. állami rendőrség 50 párt.

Itt helyszükre m. r. csak 2 megrendelést közlünk:

1204. sz.
k. r.

M. kir. honvéd központi ruhatar, Budapestben.

Tek. Dr. Högyes urnak, Budapest.

Budapest, 1895. évi május hó 9-én.

A m. kir. honvédelmi Minister folyó hó 6-án kelt 26.745.VII. számú rendelete folytán megrendelek az ezredorvos urnál mellobbi beszállítási kötelezettség mellett 10.000 párt azaz Tízezer pár kevés kaucsukkal impregnált Asbest-vászon talpbélést a bakancsok elő-írt méret-nagyságának megfelelő számúakra szerint és az itt megtekinthető 9. illetve 6 számmal jelzett mintanyagból és pedig:

Asbest talpbélés

Minden város részére esy ismét elarusító kerestetik.

T.-Szt.-Mártonban kizárólag Lang M. és fia uraknál kapható.

300	azaz	Háromszáz	pár	2-es sz.	1000	azaz	Egyezer	pár	9-es sz.
200	"	Kétszáz	"	3-as "	800	"	Hatszáz	"	10-es "
300	"	Háromszáz	"	4-es "	2000	"	Kétezer	"	11-es "
800	"	Nyolcszáz	"	5-ös "	800	"	Nyolcszáz	"	12-es "
400	"	Négy száz	"	6-os "	400	"	Négy száz	"	13-as "
500	"	Ötszáz	"	7-es "	800	"	Nyolcszáz	"	14-es "
1000	"	Egyezer	"	8-as "	300	"	Háromszáz	"	15-ös "

végre az ugyancsak mintánál kiadott (10. számmal jelzett) anyagnak megfelelő 600 párt 10-es számu, párját méret, nagyság- és anyagkülönbség nélkül 50 azaz ötven krajczárral. A megírtot beszállítás után a kiállítandó átvételi bizonyítvány az eszedékes üzszeg utalványozása végett a m. kir. honvédelmi Minister Urhoz fog feltérjesztetni.

2256. sz.
k. r.

Cs. kir. 2. számú ruhatar, Budapestben.

Tek. Dr. Högyes urnak, Budapest.

Budapest, 1895. június 25-én.

A cs. és kir. közös hadügyminiszterium f. hó 19-én 1015. számú rendelete folytán megrendelek 600 azaz Hatszáz pár Asbest talpbélés ellátott bakancsot. Közlelbbi megbeszélés ezéljából felhívom dr. Högyes urat július 1-én, hétfőn délután 10 órakor az itteni ruhatarnál megjelenni.

Es most, midőn már hosszú idők tapasztalata, nagyszámu elismerő nyilatkozat bizonyosabb teszt a találmány kitűnőségét, átadjuk találmányunkat a nagy közönségnek. Az egész világon szabadalmazott kaucsukkal impregnált Asbest talpbélést, valamint Asbest-cipőket dr. Högyes felügyelete alatt **Az első magyar Asbest-áru gyár** készíti és védjeggyel hozza forgalomba. Beesés rendelvényeit várva vagyunk kiváló tisztelettel.

Első magyar Asbest-áru gyár betéti társaság

VI., Sziv-utca 18. szám.

Csak utánvét mellett.

fejnőtteknek 35--45. számig tuczatja 12 frt, párja 1.20
gyermekeknek 20--34 számig tuczatja 6 frt, párja --.60